

A Fővárosi Ítéltábla a dr. T. Tóth Balázsügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. június 7. napján kelt 15.P.22.922/2018/12. számú ítélete ellen az alperes részéről 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és az alperes által a felperes részére fizetendő sérelemdíj összegét 200.000 (kettőszázezer) forintra leszállítja.

Mellőzi az alperest a felperes részére perköltség megfizetésére kötelező rendelkezést.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 24.000 (huszonnégyezer) forint kereseti illetéket.

Az alperes által a Magyar Államnak fizetendő kereseti illeték összegét 24.000 (huszonnégyezer) forintra leszállítja.

Megállapítja, hogy a peres felek a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Kötelezi a felperest és az alperest, hogy személyenként 32.000 (harminckétezer) - 32.000 (harminckétezer) forint fellebbezési illetéket fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő jogát azzal, hogy az általa kiadott ... online sajtótermékben a ... napján megjelent „... - ezek foglalkoztatják leginkább az ...” című cikkben valótlanul állította a felperesről, hogy az adófizetői pénzből fenntartott ... dolgozó munkatársként ... óta nem publikált tudományos cikket. Ezen jogsértő tartalommal szemben a valóság az, hogy a felperes a ... hivatalos publikációs jegyzéke szerint ...-ben

..., ... napjáig pedig ... publikációt jelentetett meg, ezek közül ... nemzetközi folyóiratokban került publikálásra idegen nyelven és a felperes az egyik ...-es publikációjáért elnyerte az ... legjobb publikációjáért járó díjat is.

- [2] Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül elégtételként a ... nyitóoldalán tegye közzé az ítélet rendelkező részét „Jogerős ítélet állapította meg, hogy lapunk jóhírnevet sértett” címmel.
- [3] Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 800.000 forint sérelemdíjat, valamint 310.000 forint perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 forint eljárási illetéket.
- [4] Ítéletének indokolásában idézte Magyarország Alaptörvényének II. cikk (1) bekezdésében, II. cikkében, VI. cikk (1) bekezdésében, (2) és (3) bekezdésében, a Ptk. 2:42. § (1), (2) és (3) bekezdésében, 2:43. §-ában, 2:45. § (1) és (2) bekezdéseiben, 2:51. §-ában, 2:52. §-ában, valamint a PK 12. és 14. számú állásfoglalásban foglaltakat, utalt továbbá a 13/2014. (IV. 18.), 30/1992. (V. 26.), 37/1992. (VI. 10.) 165/2011. (XII. 20.) és 7/2014. (III. 7.) AB határozatokban írtakra.
- [5] Kiemelte, hogy a perbeli esetben nem volt vitatott, hogy közügyeket érintő sajtóközleményről van szó, továbbá, hogy az írás a felperes személyét illetően valótlan tényállításokat tartalmazott. Az eljárásban tisztázást nyert, hogy a cikk szerzője az információit - a cikkbeli állításával ellentétben - nem az ... adatbázisából szerezte, mert ott - a felperes által igazoltan - valamennyi ... év közepéig közzétett publikáció elérhető volt. Nem volt feltárható, hogy a cikk írója honnan vette a közölt információkat, mert a hivatkozott ... profil - amelyről screenshot került csatolásra - valóban nem tartalmazott semmilyen információt a felperes publikációs tevékenységéről, az írásban mégis szerepelt egy évszám és egy publikáció pontos cím megjelölésével.
- [6] A közfelfogás szerint annak a valótlan ténynek az állítása, hogy valaki évek óta nem végzi el a munkáját, nem tesz eleget munkaköri kötelezettségének, de ennek ellenére az adófizetőktől származó közpénzből ellenszolgáltatást kap, alkalmas az adott személy negatív társadalmi megítélésének kiváltására.
- [7] A jogsértés megállapításánál nem az érintett személy szubjektív érzetét, hanem azt kell vizsgálni, hogy a közmegítélés alapján sértőnek lehet-e minősíteni az adott valótlan tényállítást. Mindezek nem zárják ki annak értékelését, hogy az adott környezetben kialakult értékítélet milyen szerepet játszik az érintett megítélésében, de a bíróság e körülményekre csak akkor alapíthatja érdemi döntését, ha a felperes ezekre hivatkozik.
- [8] Megalapozottnak ítélte mind a szubjektív, mind az objektív jogkövetkezmények alkalmazása iránti kereseti kérelmet. A sérelemdíj iránti igény körében hangsúlyozta, hogy a jogalkotó a bírói gyakorlatban kialakult úgynevezett „köztudomású doktrínát” emelte jogszabályi szintre, amikor rögzítette a Ptk. 2:52. § rendelkezései között, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkezésének bizonyítása nem szükséges. Mindebből nem következik azonban, hogy a jogsértést állító félnek ne kellene megjelölnie azt a konkrét nem vagyoni sérelmet, amely a jogsértő magatartás miatt őt érte.
- [9] A felperesnek az e körben megjelölt hátrányokra történő hivatkozását - nem szakmai körbe tartozóknak, diákoknak, illetve tágabb szakmai körbe tartozó személyekben esetlegesen kialakuló negatív megítélés - alaposnak és elfogadhatónak találta, függetlenül attól, hogy a hátrányok ténylegesen bekövetkeztek-e. A felróhatóság hiányát sem tudta megállapítani, azt ugyanis a felperes

által csatolt dokumentumok, a tárgyaláson végzett online információkeresések egyértelműen igazolták. A cikk szerzője a rá irányadó szakmai elvárások minimumát sem nyújtotta a cikk megírása során, nemhogy a Ptk. 1:4. § (1) bekezdése szerinti, az adott helyzetben általában elvárható magatartást.

- [10] A sérelemdíj összegének meghatározásánál figyelemmel volt a jogsértés súlyára, a felróhatóság mértékére, valamint a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására, a közlés apropóját adó eseményre, az arra érkező reakciókra, amit jól reprezentál, hogy napi szinten olvasható a felperes munkáltatója körül kialakult helyzet, amely miatt a felperes különösen nagy közérdeklődés középpontjában áll, munkatársaival és az ...-val egyetemben.
- [11] Szem előtt tartotta azt is, hogy a sérelemdíj funkciója kettős, egyfelől kompenzációs szerepet tölt be a személyiségi jog tekintetében, másfelől magánjogi büntetés a hasonló jogsértések megelőzése érdekében.
- [12] A Pp. 83. § (1) bekezdésében és 101. § (1) bekezdésében írtak alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.
- [13] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes élt fellebbezéssel, melyben annak megváltoztatását és a felperes részére fizetendő sérelemdíj összegének 100.000 forintra, a felperes javára megítélt perköltség mértékének 40.000 forint + áfa összegre történő mérséklését kérte.
- [14] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontjaiban foglaltakra alapította.
- [15] Előadása szerint az elsőfokú bíróság által megítélt sérelemdíj rendkívül eltúlzott.
- [16] Nem vitatta, hogy az ... adatbázisban a cikk megírásakor is szerepelhetett a ...-os évet követően megjelent felperesi publikáció, ugyanakkor a felperesnek az ... profilját vizsgálta, ahol a ... utáni időszakból egyetlen publikáció sem szerepelt. Ezt a tényt a felperes sem vitatta, sőt azt is elismerte, hogy az ... profiljára az írás megjelenése után kerültek feltöltésre a ... utáni publikációi.
- [17] Az elsőfokú bíróság nem megfelelően értékelte a felróható magatartásának hiányát. A cikk szerzője felmutatta a felperes ... profilját, mentést készített róla, összevetette a többi kutató ... (és nem ...) profiljával és arra a megállapításra jutott alapos okkal, hogy az alperes ... óta nem publikált. A szakmai elvárások szerint tehát utánajárt, az ... honlapján elemezte a kutatók profilját. A szerzőtől nem várható el az, hogy tudományos kutatókhoz hasonlóan ismerje és kezelje az összes tudományos publikációs oldalt, ezt pedig az elsőfokú bíróságnak értékelnie kellett volna. Joggal feltételezte, hogy az ... honlapja valós és naprakész adatokat tartalmaz. A felróhatóság vizsgálata során figyelembe kellett volna venni azt is, hogy a cikk csupán pár órán keresztül volt kint a honlapon és mihelyt a felperes informálisan megkereste az egyik munkatársát, azonnal törölte a sérelmes részt a cikkből. Így mindent megtett a felperesért sérelem súlyának mérséklésére. Pár óra alatt a cikk igen csekély számú emberhez juthatott el. A nem szakmai körbe tartozók, diákok, a tágabb szakmai körbe tartozó személyek tudomást sem szerezhettek az írásról, sőt éppen a törlést követően arról szerezhettek tudomást, hogy a sérelmezett kijelentések valótlanok. Így a felperes társadalmi megítélés hátrányos csorbulásának mértékét az elsőfokú bíróság nem megfelelően mérlegelte.
- [18] A felperes által előadott szubjektív érvek csupán a nyilatkozataként vehetők figyelembe, önmagukban, objektív bizonyítékok nélkül alaposnak nem tekinthetők, nem fogadhatók el. A

felperes terhére kellett volna értékelni, hogy az őt ért hátrányt objektív módon nem bizonyította. A felperes személyes nyilatkozata kevés a köztudomású doktrína alapján megállapítható összegen felüli sérelemdíj megítélésére.

- [19] A jogsértés súlyának csekélységére, a felróhatóság hiányára, az írásnak a felperesre és környezetére gyakorolt minimális hatására, illetve negatív hatásának hiányára, a köztudomású tények alapján megítélhető sérelemdíj alacsony mértékére és a felperest ért hátrányok bizonyításának hiányára tekintettel a sérelemdíj 100.000 forintra történő mérséklése indokolt.
- [20] A bírói gyakorlat figyelembe veszi azt is, hogy a hasonló perekben rutinos jogi képviselőknek jóval kevesebb időráfordítás szükséges a feladatok ellátására. A felperesi jogi képviselő gyakorlott és tapasztalt ügyvédnek számít hasonló perekben, így az általa kifejtett munka jellege és mennyisége, az ügyben tartott két tárgyalás 8 ügyvédi munkaóránál magasabb teljesítés megállapítását nem tartja indokoltnak. A peres eljárásokban kérhető ügyvédi óradíjra a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése iránymutató jelentőséggel bír. Az elsőfokú bíróság által megállapított 310.000 forint ügyvédi munkadíj nem áll összhangban a perben kifejtett munkatevékenységgel.
- [21] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, az alperes másodfokú perköltségben marasztalását indítványozta.
- [22] Előadása szerint munkaköri kötelezettsége, hogy legyen profilja az ...-n és azt folyamatosan frissítse. Az ... profilja szerint ...-ben ..., ...-ban ... publikációja jelent meg, ezek közül ... nemzetközi folyóiratokban. Az egyik ...-es publikációért elnyerte az ... legjobb publikációjáért járó díjat is, de további három vonatkozásában is kiemelt publikációért járó jutalomban részesült, ami az ... honlapján is megjelent. Az ...-n megjelenő publikációk feltöltési időpontja megtalálható az oldalon, mindegyiket jóval az írás megjelenése előtt töltötte fel, de munkásságáról az ...-n kívül is sok helyről tájékozódhatott volna az alperesi újságíró.
- [23] Az írás több mint 12 órán keresztül nyilvánvalóan hazug tartalommal volt elérhető, egy jelzés alapján az alperes utólag törölte a sérelmezett közléseket, de azok addigra bejárták a teljes magyar sajtót. A hazugságról is több médium beszámolt. Az ... külön nyilatkozatot adott ki az ügyben, konkrétan utalva az állítások hamis voltára. A cikk állításával szemben nem tiltakozott soha az ellen, hogy bárkinek nagyobb rálátása legyen a közpénzből finanszírozott munkájára.
- [24] A bíróság a 15.P.22.922/2018/12. számú ítéletében első fokon a kereseti követeléssel egyezően állapította meg a jogsértést és rendelkezett annak jogkövetkezményeiről.
- [25] A sérelemdíjat megalapozó körülmények között az elsőfokú bíróság alaposnak találta azon hivatkozást, miszerint nyilvánvaló érzelmi és szakmai károkat is okozott számára a cikk azzal, hogy nagy nyilvánosság előtt olyanként állította be, mint aki a munkáját nem végzi el és indokolatlanul veszi fel az adófizetőktől származó fizetését.
- [26] Az alperes a valótlan, sértő tartalom közzététele során nemhogy az adott helyzetben általában elvárható magatartást, hanem a szakmai minimumnak minősíthető gondosságot sem tanúsította. Az írás állításával szemben az ... profilja tartalmazta az összes publikációját. Nem róható a terhére, hogy olyan felületen nem tüntette fel a publikációit, ahová semmilyen foglalkozási, vagy tudományos szokásjog alapján nem kell azokat feltöltenie. Az különösen elvárható az alperest képviselő főszerkesztőtől, hogy miután kiderült a hazugság, ne ismételje meg a valótlan állításokat a tévében, alaptalan nyereszkedési szándékkal vádolva őt.

- [27] Irreleváns az a fellebbezési állítás, hogy néhány óráig volt elérhető a cikk, hiszen a perben bizonyítást nyert, hogy az a teljes magyar médiát bejárta, azzal a főszerkesztő a ...-ben három hónappal a cikk megjelenését követően is kénytelen volt foglalkozni, az írást rengeteg médium vette át és története során először adott ki az ... tiltakozó nyilatkozatot egy cikk miatt.
- [28] Személyesen előadott sérelmeire az alperesnek érdemi észrevétele a tárgyaláson nem volt, így alappal, hitelesen nehezen vitathatja a fellebbezésben azokat.
- [29] A képviselő ellátása áll a megbízás felvétele előtti konzultációból (2 óra), a megbízás és meghatalmazás megírásából (1 óra), a kereset megírásából (5 óra), az érdemi ellenkérelem tanulmányozásából, az alapján a konzultációból, majd a válaszirat elkészítéséből (4 óra), a két tárgyalásból, az az előtti és azt követő konzultációból (5 óra) és mindezek mellett az adminisztrációs kötelezettségekből (1 óra), mindösszesen 18 órából, ehhez járulnak a képviselő ellátásával kapcsolatban okszerűen felmerülő költségek (telefon, internethasználat, utazási és parkolási költségek). A vonatkozó rendelet szerint költségként az ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj felszámítható, azt pedig köztudomású ténynek tekinti, hogy a piaci minimum óradíj a fővárosban 15.000 forint, de ennek a többszöröse sem ritka. Kifordított érvelésnek tűnik, hogy a jártasság és a tudás alacsonyabb díjazást indokol.
- [30] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A felülbírálat során a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, így - az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelemre tekintettel - a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött. A felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta, erre tekintettel az elsőfokú ítélet jogsértést megállapító, és az alperest elégtétel adására kötelező rendelkezését nem érintette.
- [31] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel érintett körben az irányadó anyagi jognak részben nem felel meg, a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól részben eltérő jogi következtetés vonható le.
- [32] Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.
- [33] A Fővárosi Ítéltábla a Ptk. 2:52. § (1) bekezdésében írtak alapján a sérelemdíj alkalmazásával egyetértett, annak megítélt összegét azonban eltúlzottnak találta. Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj összecszerúségének alapjául szolgáló körülményeket teljeskörűen feltárta, azokat azonban részben okszerűtlenül értékelte.
- [34] A Ptk. 2:52. § (1) bekezdés alapján sérelemdíj a jogában megsértettnek az őt ért nem vagyoni sérelemért jár. A (2) bekezdés szerint a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire a kártérítés szabályait azzal a megszorítással kell alkalmazni, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén túlmenően további hátrány bekövetkezését nem kell bizonyítani.
- [35] A sérelemdíj intézményének adott esetben kettős funkciója van: egyrészt a személyiségi jogi jogsértés vagyoni elégtétellel történő közvetett kompenzációját szolgálja, másrészt ugyanakkor - a hasonló jogsértések megelőzésének céljából - szankciós jelleggel is bír. Mértékének meghatározásánál a Ptk. 2:52. § (3) bekezdése az eset körülményeinek vizsgálatát írja elő a bíróság

számára. Az összecszerűség meghatározásánál különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és a környezetre gyakorolt hatására kell figyelemmel lenni.

- [36] Az elsőfokú bíróság a jogsértés súlyát okszerűen mérlegelte, az a perbeli esetben jelentős volt, a jogsértés nagy nyilvánosság előtt valósult meg, a valótlan és sértő tartalmú tényállításokat elsőként az alperes jelentette meg.

A jogsértés súlyát csökkenti ugyanakkor, hogy az alperesi sajtószerv a felperes informális jelzését követően a kifogásolt kijelentéseket az írásából törölte, azok viszonylag rövid ideig, 12 órán keresztül voltak elérhetőek. A cikk tartalmát valóban több sajtóorgánium átvette, a felperes sem vitatta ugyanakkor, hogy megjelentek a sajtóközleményben foglaltakat cáfoló írások is, sőt az ... tiltakozó nyilatkozatot is kiadott a cikkben írtak miatt. A perbeli esetben a felperest és környezetét a keresettel érintett sajtószerv által megvalósított jogsértés okán ért nem vagyoni sérelmet kellett vizsgálni, az alperesi lap főszerkesztőjének a ...-ben tett nyilatkozata külön eljárás tárgyát képezheti, mint ahogyan az ..., illetve annak további, az írásban nevesített munkatársai is külön eljárásban érvényesíthetik az esetleges igényeiket.

- [37] Az alperes olyan sajtószerv, amelynek működése során a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi. CIV. törvény (Smtv.) rendelkezései szerint kell eljárnia. Ezen törvény 4. § (3) bekezdése szerint tartózkodnia kell mások személyiségi jogának megsértésétől, a 10. § szerint pedig a közvéleményt hitelesen kell tájékoztatnia a közéleti ügyekről. Ezen követelményeknek a perbeli közlemény nem felelt meg: az alperesi újságíró ugyan végzett „kutatást” a felperes publikációinak megtalálása érdekében, a felperes ... profilját megtekintette, ott publikációkat, illetve az azokra történő utalást nem talált. Az ... profilok megtekintése alapján az állapítható meg, hogy a cikkben megjelölt kutatók, munkatársak profiljai utalást tartalmaznak a ... (...), a „Publikációk (...)” rovatra kattintva az adott kutatók, így a felperes valamennyi publikációja elérhetővé válik. A „CV” rovat szintén tartalmazza a felperes kiemelt publikációit a ...-es és ...-as évekre vonatkozóan. A felperes nem vitatta, hogy a cikk megjelenését követően ez a profil frissítésre került, ahhoz a publikációk is hozzárendelésre kerültek. Az alperes igazolta, hogy ez a profil a felperes vonatkozásában a cikk megjelenésekor, illetve azt megelőzően pontosan milyen adatokat tartalmazott, abból megállapíthatóan a „Publikációk” és „CV” rovat abban nem szerepelt, az csupán annyit tartalmazott, hogy a felperes kutatási területei a politikai kommunikáció, social media, a „Projektek” rovatban pedig a „...” bejegyzés szerepelt. Az nem állapítható meg, hogy az írásban megjelölt további munkatársak profiljain ezen időpontban milyen adatok szerepeltek. A felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a cikk szerzőjének - kellő gondosság mellett - módjában állt más forrásból is tájékozódni a vonatkozásban, hogy ...-ot követően jelentek-e meg publikációi, az alperes részéről tehát a felróhatóság hiánya nem állapítható meg.

- [38] Érelemdíj megállapítására abban az esetben kerülhet sor, ha az érintettet a jogsértő magatartással okozati összefüggésben valamilyen érdeksérelem, károsodás érte.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a Ptk. 2:52. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak együttes értelmezéséből az következik, hogy a sérelemdíj alkalmazásának feltétele valamilyen nem vagyoni hátrány megléte a sérelmet szenvedett fél oldalán, a jogszabályi rendelkezések helyes értelmezése alapján ugyanis a fél „az őt ért nem vagyoni sérelemért” követelhet sérelemdíjat. Az új Ptk. nem iktatta ki a nem vagyoni hátrányt, mint feltételt, a 2:52. § (2) bekezdése csupán a bizonyítási kötelezettség alól mentesítette a sérelmet szenvedett felet. A Kúria által felállított Tanácsadó Testület is erre a megállapításra jutott, a többségi álláspont szerint személyiségi jogsértés megállapítása, valamint az objektív szankciók megítélése mellett is elutasíthatja bíróság a sérelemdíj iránti keresetet, amennyiben a sérelmet szenvedett felet nem érte olyan nem vagyoni hátrány, amely

sérelemdíj megítélésére adhatna alapot.

- [39] A felperes a jogsértésnek rá gyakorolt hatását illetően - az elsőfokú bíróság által elfogadottan - ténylegesen köztudomású tényekre hivatkozott a sérelemdíj összegének meghatározása körében. Az ilyen jellegű értékelést a bírói gyakorlat elfogadja. A felperes kutató, a ... tudományos munkatársa, aki tevékenységéért közpénzből származó ellentételezésben részesül. Annak valótlan állítása esetén, hogy a felperes kutatóként a tőle elvárható kötelezettségének nem tesz eleget, a felperes szűkebb és tágabb szakmai környezetében, az ismerősei, a diákok körében negatív színben tűnhet fel, magyarázkodásra kényszerülhet, ami minden külön bizonyítás nélkül elfogadhatóan eredményez esetében nem vagyoni károsodást.
- [40] Mindezen körülmények mérlegelése alapján a másodfokú bíróság megállapítása szerint a 800.000 forint összegű sérelemdíj eltúlzott, a köztudomású sérelmeken túli nem vagyoni hátrányok igazolásának hiányában - a hasonló ügyekben az összecszerűség körében kialakult bírói gyakorlatra is tekintettel - a felperest ért nem vagyoni sérelem kompenzálására 200.000 forint szükséges és alkalmas.
- [41] Az alperes fellebbezése részben eredményre vezetett, ennek megfelelően a pernyertesség, pervesztesség aránya is módosult, az mind az első-, mind a másodfokú eljárásban 50-50 %-ban állapítható meg. Ennek alapján a másodfokú bíróság - a Pp. 83. § (2) bekezdésben írtakra tekintettel - akként rendelkezett, hogy a peres felek az első- és másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.
- [42] Ugyanilyen arányban kötelesek viselni a peres felek a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (1) bekezdése, 42. § (1) bekezdés a) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított kereseti és fellebbezési illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 2. és 3. §-ában írtak szerint.

Budapest, 2020. március 10.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Virág Csaba s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő